

حلول سال نو ۱۳۹۴ و عید باستانی نوروز را خدمت کافه هموطنان عزیز از صمیم قلب تبریک عرض داشته و این سال را، یک سال صلح و آرامش و آزادی کشوردوست داشتنی ما، از دشمنان وطن و نوکران بیگانه ها استدعا دارم.

بهار آمد

بهار آمد، به ملک ما خزان است
به هرجا ناله و شورو فغان است
چه حاصل آمدن از این بهاری
یتیمان وطن بی آب و نان است

بهار آمد، بهاری ما نداریم
به کشور، اختیاری ما نداریم
زفقو فاقگی ها، مردم ما
پریشان حال و غمخواری، نداریم

بهار آمد که وقت کشت و کار است
ولی دهقان ما بی خوار و بار است
زمد کار برزگر، صاحب ملک
به اسبِ عیش و نوش خودسوار است

بهار آمد، بهار ما کجا شد
همه آن اعتبار ما، کجا شد
زدست ناخلف اولاد میهن
ذلیلیم، آن وقار ما کجا شد

بهارآمد، زدست انتحراری
به هرسوخون مظلوم، گشته جاری
به جیب ظالمان از پول تریاک
سرازیرگشته، ملیونها دلاری

بهارآمد به هرسو، راه گیری
بود چور و چپاول، بی قراری
زلطف "ع و غ" از کشور ما
بگشته امنیت، دور و فراری

بهارآمد، ولی قهر طبیعت
زبرف کوچ ها و از سیlab، و فرت
هزاران خانمان، بی خانه کرده
نکرده رحم، به حال زارملت

بهارآمد، شده ویرانه کشور
زدست خاینان، غم خانه کشور
ببیند "حیدری" روزی خدایا!
به دور از جانیان، گلخانه کشور

پوهنوال داکتر اسدالله حیدری
اول حمل ۱۳۹۴ مطابق ۲۰۱۵، ۳، ۲۱
سدنی، آسترالیا

تذکر : شور - آشوب، غوغاو فریاد، فتنه، هیجان و آشفتگی (فرهنگ فارسی عمید).
خوار و بار - چیزهای خوردنی، آنچه مردم میخورند، ارزاق (فرهنگ فارسی عمید).